

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 27.12.2002
KOM(2002) 766 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

**UNDERSØGELSE AF, HVORDAN REPRÆSENTATIONSORDNINGEN
SOM FASTLAGT I ARTIKEL 89 I RÅDETS FORORDNING (EF) NR. 40/94
AF 20. DECEMBER 1993 OM EF-VAREMÆRKER FUNGERER**

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

UNDERSØGELSE AF, HVORDAN REPRÆSENTATIONSORDNINGEN SOM FASTLAGT I ARTIKEL 89 I RÅDETS FORORDNING (EF) NR. 40/94 AF 20. DECEMBER 1993 OM EF-VAREMÆRKER FUNGERER

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning.....	3
2.	Ordningen med faglig repræsentation ved Harmoniseringskontoret	4
2.1	Kategorier af befuldmægtigede	4
2.2	Dispensation ved præsidenten for Harmoniseringskontoret	5
2.3	Slettelse af listen.....	6
2.4	Suspension.....	6
3.	Problemer vedrørende den befuldmægtigedes bopæl	6
3.1	Delkonklusion	8
4.	Egnethedsprøve	8
4.1	Delkonklusion	9
5.	Adfærdskodeks.....	9
5.1	Delkonklusion	11
6.	Hovedkonklusion	11
	BILAG 1: Resultater af spørgeskemaundersøgelsen.....	13
	BILAG 2: Liste over godkendte mødeberettigede, efter nationalitet	14
	BILAG 3: Sammenlignende oversigt over medlemsstaternes nationale ordninger	15

1. INDLEDNING

Den 20. december 1993 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker¹ (herefter benævnt "forordningen").

Kommissionen afgav ved vedtagelsen en erklæring², hvori den forpligtede sig til tre år efter det tidspunkt, hvor Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (herefter benævnt "Harmoniseringskontoret") begynder at tage imod ansøgninger (dvs. i april 1999), at undersøge, hvordan den i forordningens artikel 89 fastlagte ordning med faglig repræsentation ved Harmoniseringskontoret fungerer, og i givet fald at forelægge forslag til ændring af ordningen.

Formålet med denne meddelelse er at give Rådet indblik i den aktuelle situation, for så vidt angår ordningen med faglig repræsentation, og foreslå mulige løsninger på de problemer, der er konstateret, siden Harmoniseringskontoret indledte sin virksomhed i 1996.

For at kunne vurdere, hvordan den nuværende ordning fungerer, og om den bør ændres, anmodede Kommissionen i juni 1999 medlemsstaterne og en række internationale ikke-statslige organisationer, der samarbejder med Harmoniseringskontoret, om at komme med deres bemærkninger til den måde, ordningen fungerer på. Som hjælp til denne opgave fik de tilsendt et spørgeskema af Kommissionen (bilag 1).

Kommissionen modtog svar fra Belgien, Danmark, Finland, Grækenland, Irland, Italien, Sverige og Østrig. Af de internationale ikke-statslige organisationer, der samarbejder med Harmoniseringskontoret, svarede AIM, AIPPI, CNIPA, ECTA, EFPIA, FICPI, INTA, MARQUES og UNION. Kommissionen modtog i alt 17 svar på de 30 høringsskrivelser.

Efter høringen afholdt Kommissionen et møde med medlemsstaterne, de internationale ikke-statslige organisationer og de øvrige berørte parter. Harmoniseringskontorets afdeling for faglig repræsentation deltog også i dette møde.

Efter disse høringer nåede Kommissionen i samråd med Harmoniseringskontoret frem til tre punkter, som må overvejes nærmere, nemlig:

- de problemer, der gør sig gældende, når de befuldmægtigede skifter bopæl
- en egnethedsprøve som betingelse for at blive opført på listen over godkendte mødeberettigede
- en harmoniseret adfærdskodeks for befuldmægtigede.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1.)

² "Kommissionen erklærer, at den har til hensigt tre år efter det tidspunkt, hvor Varemærkemyndigheden begynder at tage imod ansøgninger, at undersøge, hvorledes den i artikel 89 fastsatte repræsentationsordning fungerer, og i givet fald at forelægge Rådet et passende forslag vedrørende indførelse ved Varemærkemyndigheden af en kvalifikationsprøve med henblik på opførelse på listen over anerkendte fuldmægtige."

Kommissionens konklusioner om hvert af disse spørgsmål findes i afsnit 3-6, men først gives der en generel indføring i repræsentationsordningen i afsnit 2.

2. ORDNINGEN MED FAGLIG REPRÆSENTATION VED HARMONISERINGSKONTORET

Fysiske og juridiske personer, der hverken har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Fællesskabet, skal i henhold til forordningen være repræsenteret ved Harmoniseringskontoret i enhver sag, med undtagelse af indgivelse af en ansøgning om registrering om et EF-varemærke, af en befuldmægtiget, nemlig enten en advokat eller en person, der er godkendt til at give møde i henhold til den liste, Harmoniseringskontoret fører.

Fysiske og juridiske personer, der har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Fællesskabet, er ikke forpligtede til at udpege en sådan befuldmægtiget. Gør de brug af muligheden, skal de dog opfylde de relevante krav, der gælder for udpegelse af befuldmægtigede og fuldmagter³.

2.1 Kategorier af befuldmægtigede

Der er to kategorier af befuldmægtigede i henhold til artikel 89, stk. 1:

- advokater, der er bemyndigede til at repræsentere tredjemand i sager ved den nationale myndighed, og som har deres forretningssted i EU⁴
- godkendte mødeberettigede, der er opført på den liste, Harmoniseringskontoret fører.

Der er i øjeblikket 5 881 godkendte mødeberettigede opført på Harmoniseringskontorets liste⁵ (bilag 2).

For at blive opført på Harmoniseringskontorets liste over godkendte mødeberettigede skal følgende betingelser være opfyldt:

- man skal være statsborger i en af medlemsstaterne
- man skal have sit forretningssted eller ansættelsessted i Fællesskabet
- man skal være bemyndiget til at repræsentere tredjemand i varemærkesager ved den centrale myndighed for industriel ejendomsret⁶ i den medlemsstat, hvor man har sit forretningssted eller ansættelsessted.

³ Jf. *Guidelines concerning Proceedings before the Office for Harmonization in the Internal Market (Trade Marks and Designs)*, del A, afsnit 5.1 *Introduction - The principle of representation*.

⁴ Alle EU-medlemsstater opfylder dette krav, jf. andet afsnit i *Communication No 2/99 of the President of the Office of 7 May 1999 concerning professional representation*.

⁵ Yderligere oplysninger fås i Harmoniseringskontorets *CTM Agent*-database, der indeholder kontaktadresserne på de befuldmægtigede, der er registreret hos Harmoniseringskontoret. Der er gratis adgang til databasen på følgende websted:

http://www.oami.eu.int/search/agent/la/en_Agents_Search.cfm

⁶ I meddelelsen forstås ved "national myndighed" også Benelux-landenes varemærkemyndighed. (Benelux Trademarks Office (BTO)).

For så vidt angår sidstnævnte betingelse, varierer situationen mellem medlemsstaterne. Der er fire forskellige ordninger:

- a) Medlemsstater, hvor befuldmægtigede ikke kan repræsentere tredjemand ved den centrale myndighed for industriel ejendomsret (Grækenland). Kun advokater kan give møde for den nationale græske myndighed, og det er derfor også kun advokater, der kan give møde for Harmoniseringskontoret.
- b) Medlemsstater, hvor bemyndigelsen til at repræsentere tredjemand er betinget af særlige faglige kvalifikationer (Frankrig, Irland, Italien, Portugal, Spanien og Østrig). Der kræves i disse medlemsstater særlige kvalifikationer for at kunne give møde i varemærkesager for den centrale myndighed for industriel ejendomsret. Befuldmægtigede ved disse myndigheder skal ikke opfylde yderligere betingelser for at blive opført på Harmoniseringskontorets liste over godkendte mødeberettigede.
- c) Medlemsstater, hvor bemyndigelsen til at repræsentere tredjemand ikke er betinget af nogen krav (Belgien, Danmark, Finland og Sverige). Personer, der ansøger om opførelse på listen, skal i mindst fem år regelmæssigt have optrådt i varemærkesager ved den pågældende medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret, før de kan opføres på Harmoniseringskontorets liste.
- d) Medlemsstater, hvor bemyndigelsen til at repræsentere tredjemand ikke er betinget af nogen krav, men som anerkender særlige faglige kvalifikationer (Det Forenede Kongerige, Luxembourg og Nederlandene). Hvorvidt personer, der optræder i varemærkesager ved den pågældende medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret, kan opføres på Harmoniseringskontorets liste, afhænger af, om de har særlige anerkendte kvalifikationer. Er det tilfældet, skal de ikke opfylde yderligere krav, jf. b) ovenfor. Er det ikke tilfældet, gælder femårsreglen, jf. c) ovenfor.

En sammenlignende oversigt over medlemsstaternes nationale ordninger findes i bilag 3.

2.2 Dispensation ved præsidenten for Harmoniseringskontoret

Præsidenten for Harmoniseringskontoret kan i henhold til forordningens artikel 89, stk. 4, give dispensation fra de generelle regler for repræsentation, for så vidt angår følgende to krav:

- nationalitetskravet
- kravet om, at den, der ansøger om opførelse på listen, regelmæssigt skal have optrådt i varemærkesager i mindst fem år (jf. ovenfor), forudsat at vedkommende godtgør, at han ad anden vej har erhvervet de nødvendige kvalifikationer.

Der er hidtil imødekommet 14 ansøgninger om dispensation fra nationalitetskravet. For så vidt angår personer, der ikke i mindst fem år har optrådt i varemærkesager, er der hidtil imødekommet 12 ansøgninger om dispensation fra dette krav, og der er givet 19 afslag.

2.3 Slettelse af listen

Regel 78 i Kommissionens forordning om gennemførelsesbestemmelser til forordningen fastsætter betingelserne for at slette en person af listen over godkendte mødeberettigede. Der er hidtil truffet 179 afgørelser med hjemmel i denne regel.

Slettelser på begæring af den befuldmægtigede	Regel 78, stk. 1	50
Slettelser, da den befuldmægtigede er afgang ved døden	Regel 78, stk. 2, litra a)	63
Slettelser, da den befuldmægtigede ikke længere er bemyndiget til at give møde for den nationale myndighed	Regel 78, stk. 2, litra b) og d)	66

2.4 Suspension

En befuldmægtigets optagelse suspenderes af Harmoniseringskontoret ex officio i henhold til regel 78 i Kommissionens forordning om gennemførelsesbestemmelser til forordningen, hvis vedkommendes ret til at repræsentere fysiske eller juridiske personer ved en medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret, jf. forordningens artikel 89, stk. 2, litra c), første punktum, er blevet suspenderet. Harmoniseringskontoret har ikke hidtil truffet nogen afgørelser om suspension med hjemmel i regel 78.

3. PROBLEMER VEDRØRENDE DEN BEFULDMÆGTIGEDES BOPÆL

En af betingelserne for at blive opført på listen over godkendte mødeberettigede er i henhold til forordningens artikel 89, stk. 2, litra c) (jf. punkt 2.1 ovenfor), at den pågældende skal være bemyndiget til at repræsentere tredjemand i varemærkesager ved den centrale myndighed for industriel ejendomsret i den medlemsstat, hvor vedkommende har sit forretningssted eller ansættelsessted.

For så vidt angår kravet om, at den befuldmægtigede skal have sit forretningssted i Fællesskabet, skal dette forretningssted ikke nødvendigvis være det eneste forretningssted, vedkommende har. En befuldmægtiget, der har et forretningssted uden for Fællesskabet og et forretningssted i Fællesskabet, er således bemyndiget til at repræsentere tredjemand ved Harmoniseringskontoret. En befuldmægtiget kan også have mere end et forretningssted i Fællesskabet. Det vil højst sandsynlig være tilfældet, når en befuldmægtiget etablerer et yderligere forretningssted i Alicante, hvor Harmoniseringskontoret har sit hjemsted. Er den pågældende bemyndiget til at repræsentere tredjemand i varemærkesager i den medlemsstat, hvor han har sin bopæl, kan vedkommende også optræde i sager for Harmoniseringskontoret.⁷

Der meldes imidlertid om problemer for visse befuldmægtigede, som, efter at de har flyttet forretningssted eller ansættelsessted til en anden medlemsstat, ikke længere er bemyndigede til at give møde for den centrale myndighed for industriel ejendomsret i

⁷ Jf. *Communication No 1/95 of the President of the Office of 18 September 1995 on professional representation.*

den medlemsstat, de er flyttet fra. De skal derfor slettes af listen⁸ over befuldmægtigede, der kan give møde for Harmoniseringskontoret, medmindre præsidenten for Harmoniseringskontoret giver en særlig dispensation i henhold til artikel 89, stk. 4.

Kravet om, at befuldmægtigede skal være bemyndigede til at repræsentere tredjemand i varemærkesager ved den centrale myndighed for industriel ejendomsret i den medlemsstat, hvor de har deres forretningssted eller ansættelsessted, for at kunne blive opført på Harmoniseringskontorets liste over godkendte mødeberettigede, kan efter Kommissionens opfattelse udgøre en begrænsning af etableringsfriheden (EF-traktatens artikel 43 f.) og den frie udveksling af tjenesteydelser (EF-traktatens artikel 49 f.).

Ligesom det er tilfældet for mange andre erhverv, kan befuldmægtigede imidlertid kun udøve deres erhverv, hvis de er opført i et register over erhvervets udøvere. Registret er en sikkerhed for, at de besidder de krævede kvalifikationer, og/eller at de opfylder de regler, der gælder for det pågældende erhverv. Kommissionen skal i den forbindelse påpege, at selv om opførelse i en anden medlemsstats nationale register er en forudsætning for, at befuldmægtigede kan udøve virksomhed inden for industriel ejendomsret i dette land, skal udøvelsen af aktiviteterne primært bedømmes ud fra princippet om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser.

En ændring af artikel 89 bør derfor ikke indebære, at forbindelsen mellem godkendte mødeberettigede og nationale myndigheder bortfalder. De nationale myndigheder har en vigtig rolle i Harmoniseringskontorets repræsentationsordning og skal bl.a.:

- på begæring udstede en attest, hvoraf det fremgår, at betingelserne for opførelse på Harmoniseringskontorets liste over godkendte mødeberettigede er opfyldt (artikel 89, stk. 3)
- straks, når de bliver bekendt dermed, give Harmoniseringskontoret meddelelse om enhver begivenhed, der er relevant i forbindelse med betingelserne for at slette en person af listen over godkendte mødeberettigede (regel 78, stk. 5)
- fastsætte alle øvrige regler for befuldmægtigede i spørgsmål vedrørende faglig repræsentation, som falder uden for forordningens anvendelsesområde.

For at blive opført på Harmoniseringskontorets liste over godkendte mødeberettigede er det uvæsentligt, om den attest, hvoraf det fremgår, at betingelserne for opførelse på listen er opfyldt, er udstedt af den myndighed, hvor den befuldmægtigede har sit forretningssted eller ansættelsessted, eller af en anden national myndighed.

Forbindelsen mellem en godkendt mødeberettiget og mindst én national myndighed må således opretholdes, men det er irrelevant, i hvilken medlemsstat den nationale myndighed er beliggende.

⁸ Jf. regel 78, stk. 2, litra d, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker), EFT L 303 af 15.12.1995.

3.1 Delkonklusion

Af de anførte grunde agter Kommissionen at foreslå en ændring af artikel 89, stk. 2, litra c), så den bliver i overensstemmelse med princippet om etableringsfrihed (EF-traktatens artikel 43 ff.) og fri udveksling af tjenesteydelser (EF-traktatens artikel 49 ff.).

4. EGNETHEDSPRØVE

Befuldmægtigede er et kerneelement i EF-varemærkeordningen, idet det som oftest er gennem dem, Harmoniseringskontoret og dets kunder kommunikerer med hinanden.

Netop derfor er den viden, de har om de forskellige og sammensatte love om industriel ejendomsret og Harmoniseringskontorets sagsbehandling, en umiskendelig styrke, som bør udnyttes optimalt både af EF-varemærkeansøgere og af Harmoniseringskontoret selv.

Selv om de nationale materielle bestemmelser om varemærkeret i det store og hele er harmoniseret ved Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker⁹, er der stadig store forskelle i arbejdsgangen hos de enkelte medlemsstaters myndigheder for industriel ejendomsret. Hvilken viden befuldmægtigede skal have for at kunne udøve erhvervet korrekt, kan derfor variere alt efter medlemsstat.

EF-varemærker er imidlertid en enhedsbetegnelse for beskyttelsen af industriel ejendomsret. Enhver befuldmægtiget, der optræder i sager for Harmoniseringskontoret, skal derfor have indgående kendskab til et ganske særligt regelsæt, som gælder for hele Fællesskabet.

Kommissionen finder det derfor meget vigtigt at sikre, at erhvervet udøves af personer, der besidder de krævede kvalifikationer, og som lever op til de højeste standarder. For at sikre dette og i overensstemmelse med den erklæring, Kommissionen fik optaget i mødeprotokollen fra den samling i Rådet, hvor forordningen blev vedtaget, har Kommissionen vurderet fordele og ulemper ved at indføre en egnethedsprøve som betingelse for at blive opført på listen over godkendte mødeberettigede.

Kommissionen har undersøgt tre muligheder:

- 1) en central prøve på fællesskabsplan
- 2) harmonisering af de nationale prøver
- 3) retningslinjer efter forslag fra Harmoniseringskontoret.

Valgmulighed 1 kan umiddelbart synes at være en interessant løsning, når det skal sikres, at befuldmægtigede ved Harmoniseringskontoret har så gode og ensartede kvalifikationer som muligt. Harmoniseringskontoret kunne f.eks. få til opgave regelmæssigt at afholde prøver i EF-varemærkesager, der er åbne for enhver EU-borger.

⁹ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1.

Administrativt og økonomisk set vil denne mulighed imidlertid være ret ressourcekrævende, og de administrative vanskeligheder ved gennemførelsen vil være meget større end fordelene ved en sådan central prøve.

Dette synspunkt deles af både medlemsstaterne og de internationale ikke-statslige organisationer, der samarbejder med Harmoniseringskontoret¹⁰.

Valgmulighed 2 vil være et pragmatisk svar på en række bekymringer, særlig med hensyn til de administrative vanskeligheder, der er forbundet med valgmulighed 1. Efter denne model kunne de enkelte medlemsstater afholde nationale prøver, hvori der bl.a. indgik spørgsmål om ret og praksis vedrørende lovgivningen for EF-varemærker. Enhver, der består denne prøve, vil så være bemyndiget til at blive opført på Harmoniseringskontorets liste over godkendte mødeberettigede.

Hovedproblemet ved denne model består i, at bemyndigelsen til at repræsentere tredjemand i varemærkesager ved landets centrale myndighed for industriel ejendomsret i et mindretal af medlemsstater ikke er betinget af særlige faglige kvalifikationer (jf. afsnit 2.1 og bilag 3). Disse medlemsstater, særlig Danmark og Benelux-landene, ønsker ingen egnethedsprøve. Modellen vil derfor ikke kunne anvendes ensartet i hele EU, så der kunne sikres den fornødne harmonisering.

Valgmulighed 3 synes at være et afbalanceret kompromis mellem de enkelte betingelser for at kunne optræde som befuldmægtiget i varemærkesager på EU-plan og ønsket om den fornødne harmonisering. Dette alternativ er mindre ambitiøst, men lettere at omsætte i praksis. Efter denne model afholder Harmoniseringskontoret kurser og andre uddannelsesstilbud og fremmer således uddannelsen af europæiske eksperter på området.

4.1 Delkonklusion

Kommissionen henstiller, at Harmoniseringskontoret viderefører sine aktiviteter, når det gælder udbredelse af oplysninger om EF-varemærker og inden længe EF-design, om nødvendigt i samråd med medlemsstaterne.

Harmoniseringskontoret bør være særlig lydhør over for kandidatlandenes behov for at sikre, at deres nationale befuldmægtigede er konkurrencedygtige på tiltrædelsestidspunktet.

5. ADFÆRDSKODEKS

Befuldmægtigede ved Harmoniseringskontoret er i henhold til forordningens artikel 89, stk. 2, undergivet loven i den medlemsstat, hvor de har deres forretningssted eller ansættelsessted. Udviser en befuldmægtiget ved udøvelsen af sit hverv en adfærd i strid med god forretningsskik, kan der således gælde forskellige regler alt efter medlemsstat.

For at sikre, at der ikke er stor forskel på, hvordan disse spørgsmål behandles efter de enkelte medlemsstaters nationale ordninger, kan det være på sin plads at indføre en adfærdskodeks med fagetiske regler på fællesskabsplan.

¹⁰ Jf. svar på spørgsmål 2 i Kommissionens spørgeskema (bilag 1).

I svarene på Kommissionens spørgeskema¹¹ og på møderne mellem Kommissionen og medlemsstaterne, de ikke-statslige organisationer og de øvrige berørte parter blev det gentagne gange nævnt, at der er behov for minimumsregler på området.

Kommissionen har set på tre muligheder for, hvordan en adfærdskodeks kan anvendes:

- 1) *En europæisk adfærdskodeks, som anvendes af Harmoniseringskontoret.* Adfærdskodeksen kunne være en del af forordningen og anvendes af et særligt disciplinærudvalg, et særligt disciplinærråd og Harmoniseringskontorets eksisterende appelkammer.
- 2) *En europæisk adfærdskodeks, som på begæring af Harmoniseringskontoret eller en berørt part anvendes af medlemsstaterne.* Harmoniseringskontoret kunne være bemyndiget til at suspendere opførelsen af en befuldmægtiget på listen, indtil medlemsstaten havde truffet afgørelse i sagen. Adfærdskodeksen kunne omfatte et harmoniseret sæt regler på europæisk plan, der vedtages af medlemsstaterne, og som finder anvendelse, hvis en befuldmægtiget ved Harmoniseringskontoret udviser en adfærd i strid med god forretningsskik.
- 3) *En frivillig europæisk adfærdskodeks.* Den frivillige adfærdskodeks, som udarbejdes af de befuldmægtigede selv, kunne være uden betydning for retten til at blive opført på listen over godkendte mødeberettigede i henhold til forordningens artikel 89.

De to første valgmuligheder ville indebære en grundlæggende ændring af den gældende ordning med faglig repræsentation og kræver en ændring af forordningen. Eftersom Harmoniseringskontoret kun sjældent har været i denne situation, synes en omstændelig ændring af ordningen imidlertid ikke at være begrundet.

En række medlemsstater har desuden ytret stærk tvivl med hensyn til behovet for en adfærdskodeks med fagetiske regler. Hovedargumentet har været, at situationen kan håndteres efter de nationale regler. Er de nationale regler ikke tilstrækkelige, vil konkurrencereglerne og markedsvilkårene efter deres opfattelse sikre, at en sådan uredelig forretningsskik straffes på behørig vis.

Forskellen på, hvordan situationen håndteres efter de enkelte medlemsstaters nationale ordninger, taler dog som nævnt for at harmonisere reglerne på området. En sådan harmonisering ville betyde, at personer, der vælger at lade sig repræsentere, kan forvente, at befuldmægtigede følger standardprincipper for repræsentation - uanset nationalitet og uanset, ved hvilken national myndighed de er bemyndigede til at repræsentere tredjemand i EF-varemærkesager.

Selv om valgmulighed 1 og 2 af de anførte grunde ikke for øjeblikket synes at være passende løsninger, er et sæt minimumsregler efter alt at dømmes i hvert fald nødvendigt. Den tredje valgmulighed - en frivillig adfærdskodeks - kunne være et egnet middel til at sikre, at befuldmægtigede ved Harmoniseringskontoret lever op til minimumsstandarder for god forretningsskik. Adfærdskodeksen ville kun gælde for befuldmægtigede, som havde tilsluttet sig, og kunne være en slags "kvalitetsstempel" for medlemmerne.

¹¹ Jf. svar på spørgsmål 3 i Kommissionens spørgeskema (bilag 1).

Enhver befuldmægtiget ved Harmoniseringskontoret - dvs. både dem, der i dag er opført på listen, og dem, der fremover måtte blive det - kunne få mulighed for at tilslutte sig adfærdskodeksen. Med en bemærkning i Harmoniseringskontorets *CTM Agent*-database kunne det angives, hvilke befuldmægtigede der havde tilsluttet sig adfærdskodeksen. Advokater kunne også få mulighed for at tilslutte sig. En liste over advokater, der havde tilsluttet sig adfærdskodeksen, kunne findes på Harmoniseringskontorets websted.

Befuldmægtigede bør gratis og uden administrative forpligtelser kunne tilslutte sig adfærdskodeksen. Overtrædes kodeksen, kunne der indledes en fleksibel procedure, hvor de befuldmægtigede i samarbejde med Harmoniseringskontoret afgør, om den pågældende befuldmægtigede eller advokat bør slettes af listen over befuldmægtigede, der er tilsluttet adfærdskodeksen. Slettes en befuldmægtiget af listen, ville det ikke få yderligere administrative eller retlige konsekvenser. Nærmere bestemt ville det ikke resultere i, at vedkommende slettes af den liste over godkendte mødeberettigede, som Harmoniseringskontoret fører i overensstemmelse med forordningens artikel 89.

Det ville som nævnt være de befuldmægtigede (eller advokaterne) selv, om nødvendigt med bistand fra Harmoniseringskontoret, der anvender adfærdskodeksen. Om denne model ville blive en succes og til nogen nytte, ville i vidt omfang afhænge af, om brugerne af EF-varemærker accepterer den som en sikkerhed for de befuldmægtigedes "gode forretningsskik" ved udøvelsen af deres hverv ved Harmoniseringskontoret.

Det regelsæt, adfærdskodeksen omfatter, ville sikre, at befuldmægtigede udøver deres erhverv samvittighedsfuldt og på passende vis. Der ville være tale om et begrænset antal regler, bl.a. med bestemmelser om tavshedspligt og interessekonflikt ved varetagelsen af repræsentation.

5.1 Delkonklusion

Kommissionen foreslår, at de internationale ikke-statslige organisationer, der samarbejder med Harmoniseringskontoret, undersøger behovet for at indføre en frivillig adfærdskodeks for befuldmægtigede ved Harmoniseringskontoret (om nødvendigt også for advokater). Er de berørte ikke-statslige organisationer enige i, at der er behov for en sådan adfærdskodeks, kunne Kommissionen og Harmoniseringskontoret yde den nødvendige bistand for at udføre opgaven.

6. HOVEDKONKLUSION

Undersøgelsen af, hvordan repræsentationsordningen i artikel 89 fungerer, har vist, at der må træffes yderligere foranstaltninger på området.

Kommissionen agter at foreslå en ændring af artikel 89, stk. 2, litra c), så den bliver i overensstemmelse med princippet om etableringsfrihed (EF-traktatens artikel 43 ff.) og fri udveksling af tjenesteydelser (EF-traktatens artikel 49 ff.).

Desuden henstiller Kommissionen til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked at give medlemsstaterne og kandidatlandene den nødvendige rådgivning og vejledning, så det sikres, at nationale befuldmægtigede overalt i EU har lige adgang til oplysninger og viden om EF-varemærkeordningen og til sin tid EF-designordningen.

Endelig foreslår Kommissionen, at de ikke-statslige organisationer, der samarbejder med Harmoniseringskontoret, undersøger muligheden for at indføre en frivillig, ikke-bindende adfærdskodeks for befuldmægtigede ved Harmoniseringskontoret. Kommissionen og Harmoniseringskontoret bør efter behov yde dem bistand ved udarbejdelsen af disse foranstaltninger.

BILAG 1: RESULTATER AF SPØRGESKEMAUNDERSØGELSEN

Kommissionen har modtaget svar fra Belgien, Danmark, Finland, Grækenland, Irland, Italien, Sverige og Østrig. Af de internationale ikke-statslige organisationer, der samarbejder med Harmoniseringskontoret, svarede AIM, AIPPI, CNIPA, ECTA, EFPIA, FICPI, INTA, MARQUES og UNION. Kommissionen modtog i alt 17 svar på de 30 høringsskrivelser.

Svarene på spørgeskemaet kan sammenfattes således:

1. Sikrer betingelserne i artikel 89, stk. 2, i forordningen om EF-varemærker en passende og afbalanceret adgang til listen over godkendte mødeberettigede?

Dette spørgsmål blev besvaret ens af alle, bortset fra to. Den gældende ordning anses for passende, men kunne forbedres, hvis den ændres på en række punkter.

2. Bør der stilles højere krav for at blive opført på listen over godkendte mødeberettigede for Harmoniseringskontoret, nemlig ved at indføre en egnethedsprøve?

Fem respondenter var imod enhver egnethedsprøve. Blandt de øvrige respondenter var der ingen, der gik ind for en central egnethedsprøve. De foretrak i stedet en harmonisering af de nationale egnethedsprøver. Der var bred enighed om, at alle medlemsstater bør have en national egnethedsprøve i national ret kombineret med en harmoniseret prøve i EF-varemærkeret, så prøven i EF-varemærkeret er af samme standard i alle lande.

3. Bør der indføres en adfærdskodeks med fagetiske regler, så det sikres, at der anvendes harmoniserede nationale ordninger, hvis en befuldmægtiget udviser en adfærd i strid med god forretningsskik?

To medlemsstater og to ikke-statslige organisationer anså en sådan adfærdskodeks for unødvendig og overflødig. Resten gik ind for at indføre et sæt minimumsregler, der er bindende for befuldmægtigede i de enkelte lande.

4. Kan Den Europæiske Patentmyndigheds repræsentationsordning bruges som model for Harmoniseringskontoret?

Tre respondenter gik ind for, at visse bestemte punkter i ordningen for Den Europæiske Patentmyndighed tilpasses til Harmoniseringskontoret, men der var ikke opbakning til, at den samlede ordning for Den Europæiske Patentmyndighed skulle anvendes for Harmoniseringskontoret.

5. Er der nogen specifikke punkter ved ordningen, De ønsker at kritisere?

Ordningen med faglig repræsentation blev kritiseret på visse mindre vigtige punkter. Der var dog generel enighed om, at Harmoniseringskontoret er bedre rustet til at vurdere, om den gældende ordning fungerer effektivt, og særlig om de befuldmægtigedes adfærd og kvalitet er ensartet.

BILAG 2: LISTE OVER GODKENDTE MØDEBERETTIGEDE, EFTER NATIONALITET¹²

Medlemsstat	Antal godkendte mødeberettigede
AT	59
BB	428
DE	1 983
DK	84
ES	381
FI	46
FR	692
UK	1 117
GR	0
IE	109
IT	710
PT	76
SE	196
I alt	5 881

¹²

Pr. 31.12.1999.

BILAG 3: SAMMENLIGNENDE OVERSIGT OVER MEDLEMSSTATERNES NATIONALE ORDNINGER

Kilde: Harmoniseringskontorets afdeling for administration af varemærker og for juridiske spørgsmål

Medlemsstat	Ordning med specialiseret repræsentation	Advokat eller anden kvalificeret jurist (med møderet)	Advokat for intellektuel ejendomsret*	Andre kategorier af befuldmægtigede	Ordning med en national liste over anerkendte befuldmægtigede
TYSKLAND	Ja	Ja (<i>Rechtsanwalt</i>)	Ja (<i>Patentanwalt</i>)	Ja, <i>Patentassessor</i> med fast arbejdskontrakt i Tyskland, <i>Erlaubnisscheininhaber</i>	Ja
ØSTRIG	Ja, for visse handlinger: indsigelse, tilbagekaldelse	Ja (<i>Rechtsanwalt</i>) (<i>Notar</i>)	Ja (<i>Patentanwalt</i>)	Nej	Ja (<i>Patentanwälte</i>)
BELGIEN	Nej	Ja (<i>advocaten/avocats</i>)	Ja, erhverv og benævnelse ikke reguleret	Nej	Nej
DANMARK	Nej	Ja (advokater)	Ja, varemærkeagenter, ikke reguleret	Nej	Nej
SPANIEN	Nej	Ja (<i>abogados</i>)	Ja (<i>agentes de la propiedad industrial</i>)	Nej	Ja
FINLAND	Nej	Ja (<i>asianajaja</i>)	Nej	Nej	Nej

* Advokat = *lawyer/avocat*

Medlemsstat	Ordning med specialiseret repræsentation	Advokat eller anden kvalificeret jurist (med møderet)	Advokat for intellektuel ejendomsret*	Andre kategorier af befuldmægtigede	Ordning med en national liste over anerkendte befuldmægtigede
FRANKRIG	Ja	Ja (<i>avocats</i>)	Ja (<i>conseils en propriété industrielle</i>)	Ja, overgangsperiode - særlig liste over godkendte mødeberettigede	To lister: - en liste over <i>conseils</i> - en særlig liste
GRÆKENLAND	Ja, for visse handlinger	Ja (advokater)	Nej	Nej	Nej
IRLAND	Ja	Ja (<i>barristers</i>) (<i>solicitors</i>)	Ja (<i>trade mark agents</i>)	Nej	Liste over <i>trade mark agents</i>
ITALIEN	Ja	Ja (<i>avvocato</i>)	Ja (<i>consulenti in marchi</i>)	Nej	Ja
LUXEMBOURG	Ja	Ja (<i>avocats</i>)	Ja	Nej	Ja
NEDERLANDENE	Nej	Ja (<i>advokaten</i>)	Ja (<i>octrooigemachtigden</i>)	Nej	Ja
PORTUGAL	Ja	Ja (<i>advogados</i>)	Ja (<i>agentes da propriedade industrial</i>)	Nej	Ja Liste over <i>agentes da propriedade industrial</i>
DET FORENEDE KONGERIGE	Ja	Ja (<i>barristers</i>) (<i>solicitors</i>) [<i>advocates</i> (Skotland)]	Ja (<i>registered trade mark agents</i>)	Nej	Ja Liste over <i>trade mark agents</i>
SVERIGE	Nej	Ja (<i>advokater</i>)	Nej	Nej	Nej